

[Tove Jørgensen]

Endelig venter vi fortsat på en ændring af retningslinjerne for fremmedpolitiet, en sag, som har været syltet i et udvalg i snart halvandet år, nemlig lige siden man på grund af nogle tvivlsomme udvisningssager, ikke mindst Martinez-sagen, blev tvunget til at tage udlændinges retssikkerhed op til diskussion. I mellemtiden er der ikke sket noget. Ministeren har lovet, at der skulle fremkomme et resultat inden folketingets sommerferie, og jeg vil gerne høre, om ministeren kan love, at dette virkelig vil ske. Spørgsmålet er i høj grad presserende i betragtning af, at fremmedpolitiet fortsat betragter udlændinge, som opholder sig her i landet, som en slags fredløst vildt.

Alt i alt må det konstateres, at skiftende justitsministre og i øvrigt også andre ministre viger uden om disse vigtige spørgsmål. Det er meget betænkeligt, hvis ministrene ikke ved, hvad der foregår i deres egne administrationer, og det er endnu mere betænkeligt, hvis ministrene ved, hvad der foregår, men ikke vil gøre folketinget bekendt med lovenes administration, hvis ministrene forholder folketinget en viden, der er nødvendig, hvis vi fortsat skal kalde os et retssamfund. Denne undvigende holdning prægede desværre også justitsministerens indlæg her i dag.

Lad mig så lige sige til hr. Ole Espersen, der nævnte, at spørgsmål er vigtige for den folkelige og parlamentariske kontrol, at det forudsætter for det første, at de besvares uddybende, og for det andet, at de ikke stoppes i systemet, således som hr. Ole Espersen i egenskab af formand for retsudvalget sidste sommer stoppede et spørgsmål fra mig vedrørende indbruddet i vore partilokaler.

Hr. Ole Espersen nævnte også, at kriminalitet ikke kan løses med mere politi, og det er vi ganske enige med ham i, men en anden ting glemte hr. Ole Espersen, og det var det, der var essensen i hr. Wilhjelm's indlæg, nemlig at det er den herskende klasse, der bestemmer, hvad der er kriminelt, og hvilke sanktioner der skal foretages over for det, som denne klasse definerer som kriminelt. Her går det afgørende skel også i denne sal, og skal vi i den forbindelse tale om demokrati, er det ikke den herskende klasse, der udgør flertallet.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne, som justitsministeren gjorde det, og som flere andre ordførere har gjort det, sige tak for anledningen til at drøfte politiet og udviklingstendenser i politimagten her.

Når jeg siger tak for anledningen, vil jeg også gerne sige, at det forekommer mig, at denne drøftelse så må ske på et bredt grundlag, og her er jeg uenig i den begrundelse, som ordføreren for forespørgerne, hr. Wilhjelm, kom med. Det kan ikke være meningen, at vi denne eftermiddag udelukkende skal koncentrere os om begåede fejl fra politiets side, fejl, som er begået fra centralt hold, og i høj grad lægge disse fejl fra centralt hold over som en anklage mod politiet. Det kan ikke være rimeligt.

Derfor vil jeg gerne begynde ganske anderledes end hr. Wilhjelm. Når der er denne forskel, kommer det måske også af, at vi har forskellig samfundsopfattelse. Efter radikal opfattelse er samfundet skabt for og skal opretholdes for at sikre de enkelte borgere en tilværelse, der i størst muligt omfang giver hende eller ham mulighed for at realisere de ønsker, enhver måtte have om det liv, som vedkommende ønsker at føre. At yde hjælp mod overgreb fra andre borgeres side, både når de optræder enkeltvis og samlet, er politiets opgave, og derfor er det rimeligt at begynde debatten i eftermiddag med at spørge, om politiet har rimelige forhold.

Der har været talt om, at vi skal se udviklingen i politiets mandskabsstyrke i forhold til befolkningen. Det vil jeg gerne gøre, men vi kan ikke nøjes med at tage de nøgne tal for politibetjentene. Vi er nødt til, som det også har været strejft af andre ordførere, at se dem i forhold til arbejdstidslængde og i forhold til ferietidslængde. Det vil derfor være rimeligt at se på antallet af timer for det mandskab, man til ethvert tidspunkt har, i forhold til befolkningens størrelse. Det var i 1950 3,6 timer pr. indbygger i Danmark, i 1970 var det 3,2 timer pr. indbygger, og i 1980 bliver det 3,0 timer. Og så er der ikke regnet med, at af de 16 mill. timer, der i alt er til rådighed, og som justitsministeren omtalte, går 2 millioner fra her i 1978 på grund af sygdom og på grund af uddannelse. Det er vi nødt til også at tage hensyn til.

Befolkningen har derfor god grund til at antage, at der bliver mindre politi til rådighed. Det er sværere at få fat på dem. Det